

รายวิชา ภาษาไทย

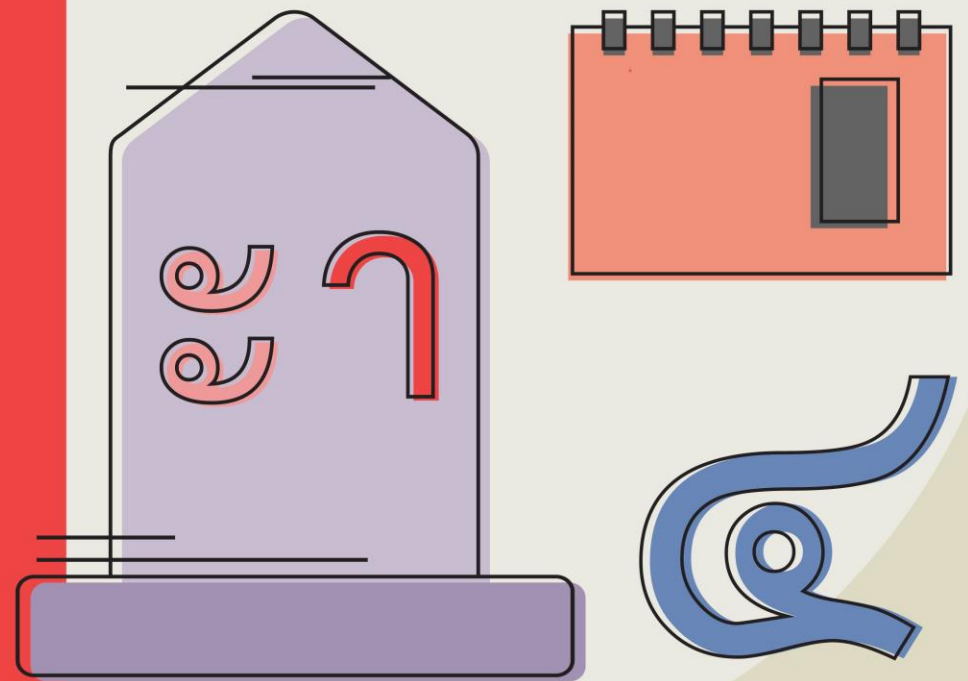
รหัสวิชา ท๑๔๑๐๑
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

ผู้สอน ครูวรรณรี วุ่นนุรักษ์

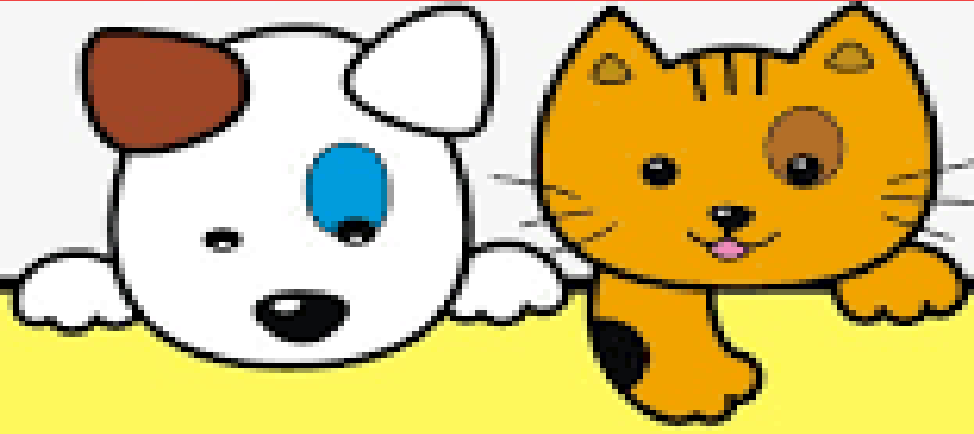
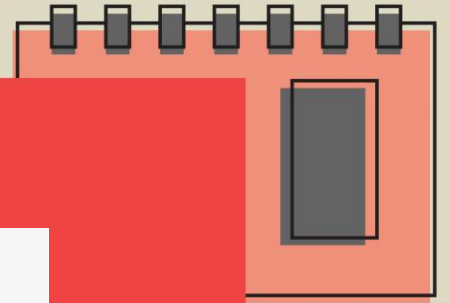
เรื่อง อาขยานขานไข

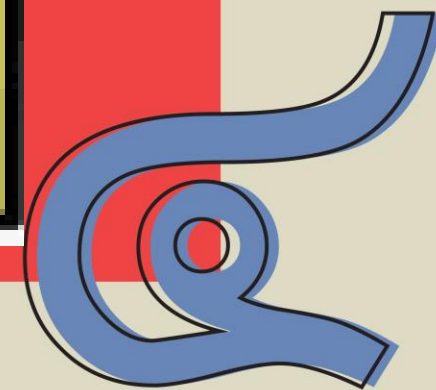
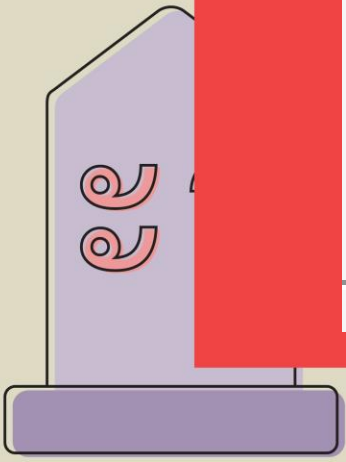
ก ข ค

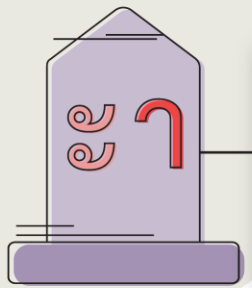

กขค

บทอาขยาน

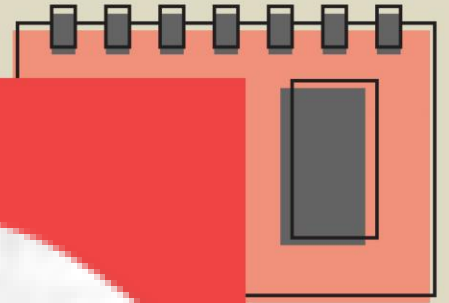

ความหมายของบทอาขยาน

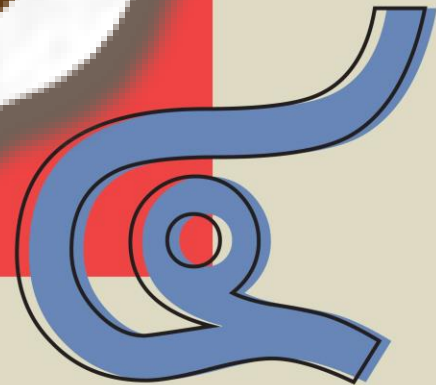
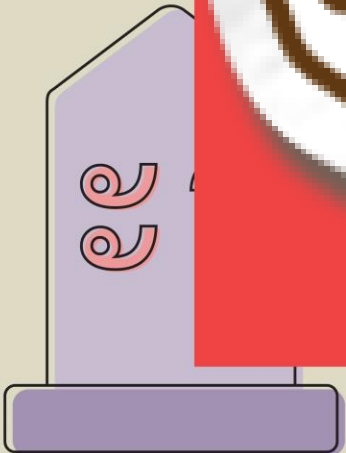
พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช ๒๕๔๒ ให้นิยามคำว่า อาขยานว่า

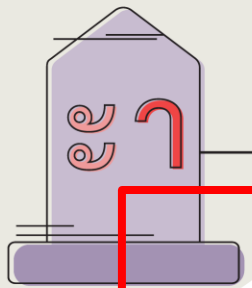
อาขยานคือ บทท่องจำ การบอกเล่า การบอก
การสวดเรื่อง นิทาน “อาขยาน” อ่านออกเสียงได้
ได้ ๒ อย่างคือ อา - ขะ - หยาน หรือ อา - ขะ-ยาน

ก ข ค

ทบทวนหลักการอ่าน บทร้อยกรอง

หลักการอ่านร้อยกรองประเภท กลอนแปด

การแบ่งวรรคการอ่าน บทร้อยกรอง

วรรคละ ๗ คำ อ่าน ๒/๒/๓

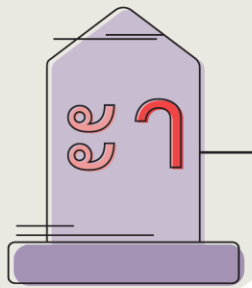

วรรคละ ๘ คำ อ่าน ๓/๒/๓

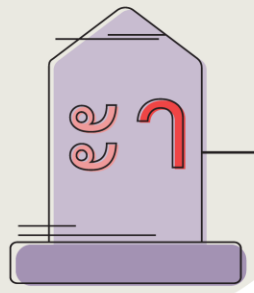
วรรคละ ๙ คำ อ่าน ๓/๓/๓

หลักการอ่านทำนองเสนาะ

๑. อ่านเป็นร้อยแก้วธรรมดาให้ถูกต้องชัดเจน
ตามอักขรวิธีก่อน ทั้ง ร, ล ตัวควบกล้ำ
อ่านออกเสียงให้ตรงตามเสียงวรรณยุกต์

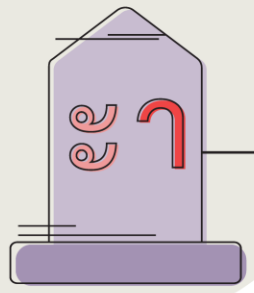

หลักการอ่านทำนองเสนาะ

๒. อ่านให้ถูกจังหวะวรรคตอน

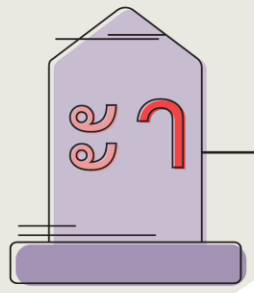
การอ่านผิดวรรคตอน ทำให้เสียความ

๓. อ่านให้สัมผัสคล้องจองกัน เพื่อความไพเราะ

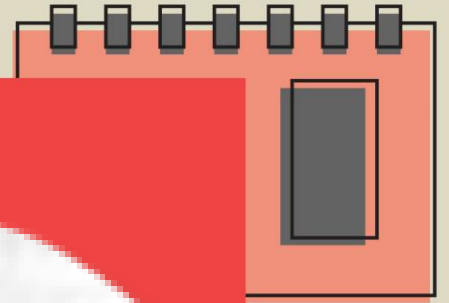
หลักการอ่านทำนองเสนาะ

๔. อ่านให้ถูกทำนองและลีลาของคำประพันธ์
แต่ละชนิด คำประพันธ์แต่ละชนิดจะมีบังคับ
จำนวนคำสัมผัส หรือคำเอก คำโท แตกต่างกัน
การอ่านทำนองเสนาะจึงต้องอ่านให้ถูกท่วงทำนอง
และลีลาของคำประพันธ์แต่ละชนิด

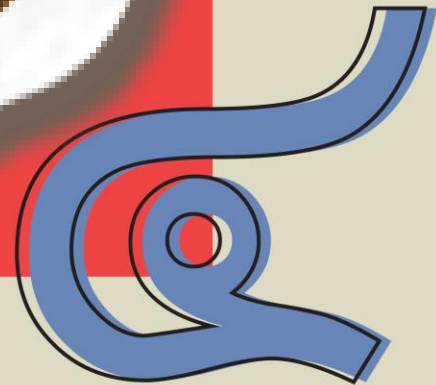
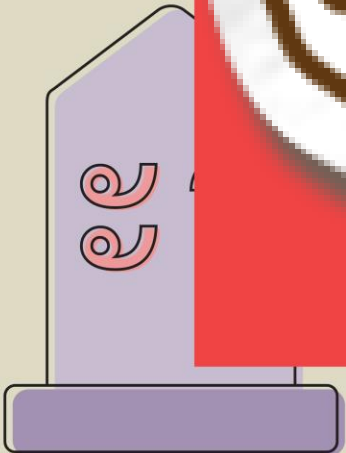

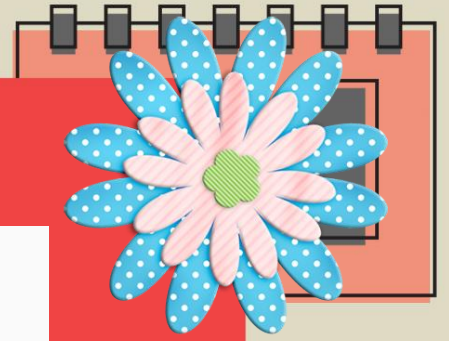
หลักการอ่านทำนองเสนาะ

๕. อ่านโดยใช้น้ำเสียงให้เหมาะสมกับเนื้อหา
และอ่านพยางค์สุดท้ายของวรรคด้วยการทอดเสียง
แล้วปล่อยให้หางเสียงผวนขึ้นจุ่มก

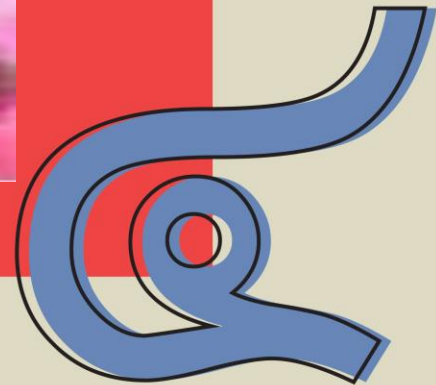
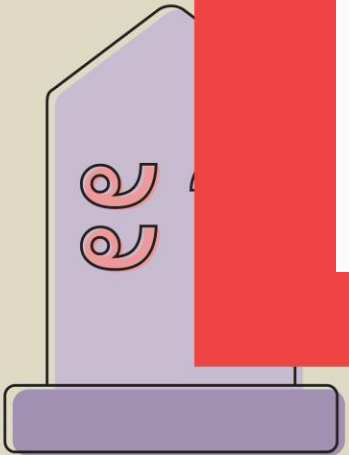

ตัวอย่างการอ่าน ทำนองเสนาะ

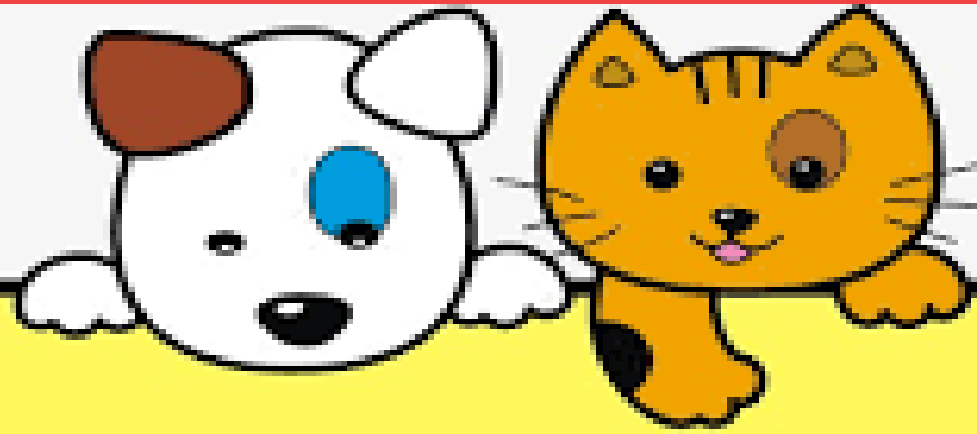

แล้วสอนว่า/อย่าไว้/ใจมนุษย์
มันแสนสุด/ลึกล้ำ/เหลือกำหนด
ถึงเถาวัลย์/พันเกี่ยว/ที่เลี้ยวลด
ก็ไม่คด/เหมือนหนึ่งใน/น้ำใจคน

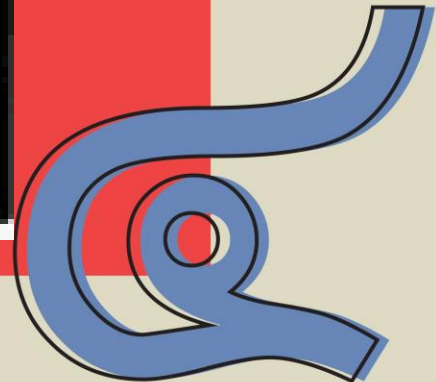

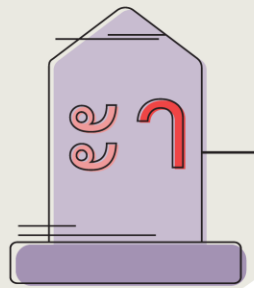
กขค

บทอาขยาน

๒๒

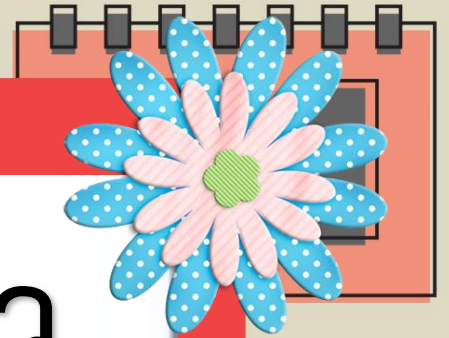

การอ่านทำนองเสนาะ

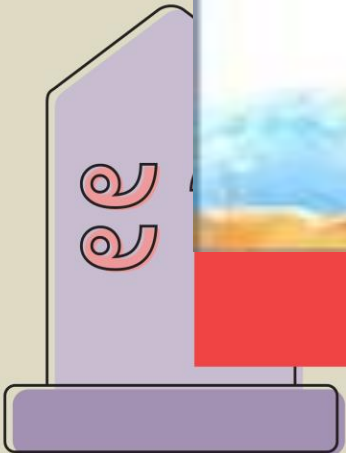
เรื่อง พระอภัยมณี

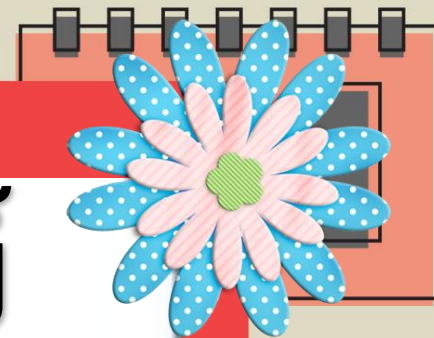
ตอน สุดสาครเข้าเมืองการะเวก

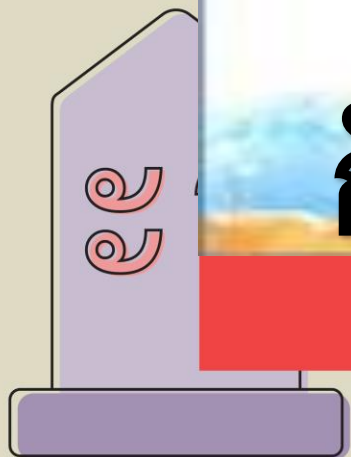

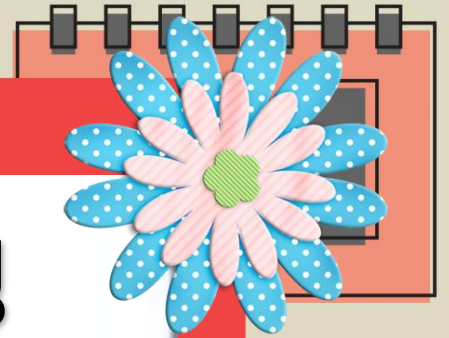
บัดเดียวดังหึ่งแห่งวังเวงแว่ว
สะตุ้งแล้วเหลียวแลชะง่อนหา
เห็นโยคีขี่รูงพุ่งออกมา
ประคองพาขึ้นไปจนบนบรรพต

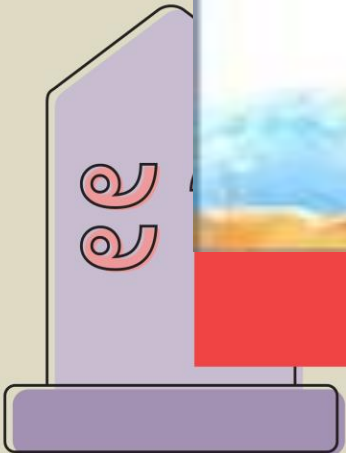

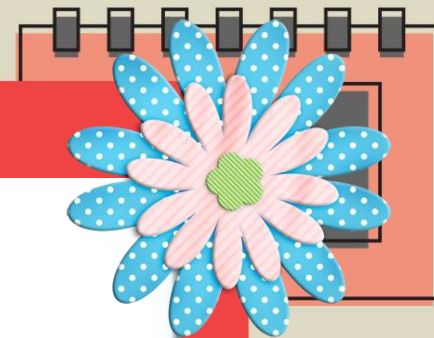
แล้วสอนว่าอย่าไว้ใจมนุษย์
มันแสนสุดลึกล้ำเหลือกำหนด
ถึงเถาวัลย์พันเกี่ยวที่เลี้ยวลด
ก็ไม่คดเหมือนหนึ่งในน้ำใจคน

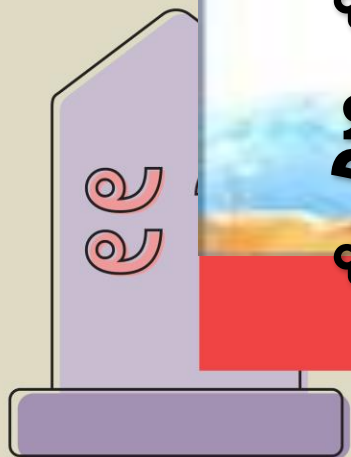

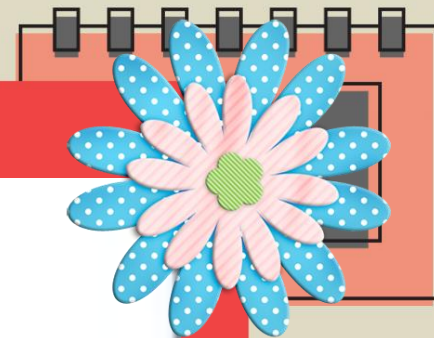
มนุษย์นี้ที่รักอยู่สองสถาน
บิดามารดาก็มากเป็นผล
ที่ฟังหนึ่งฟังได้แต่กายตน
เกิดเป็นคนคิดเห็นจึงเจรจา

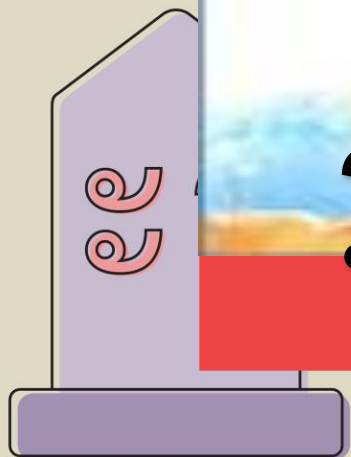

แม่นใครรักใครมั่งซังซังตอบ
ให้รอบคอบคิดอ่านนะหลานหนา
รู้สิ่งใดไม่รู้วิชา
รู้รักษาตัวรอดเป็นยอดดี

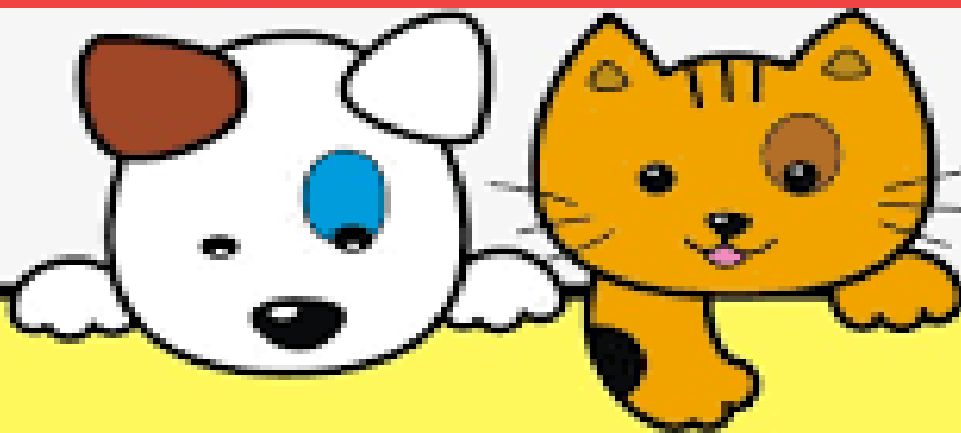
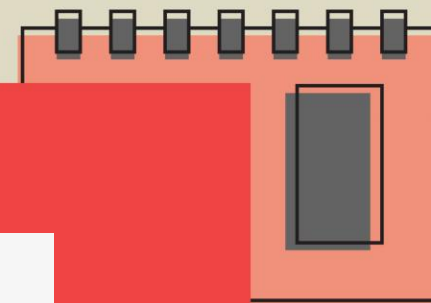
จงคิดตามไปเอาไม้เท้าเถิด
จะประเสริฐสุดสมรักเป็นคักดีศรี
พอเสร็จคำสำแดงแจ้งคดี
รูปโยคีหายวับไปกับตา

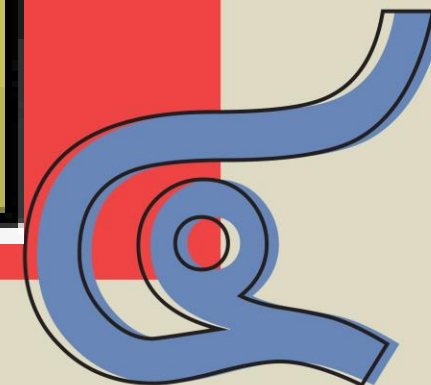
25/10/2563

ก ข ค

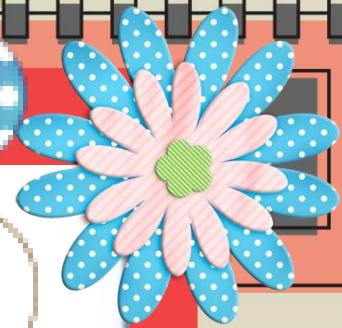
ค้นหาคำศัพท์

๒๒

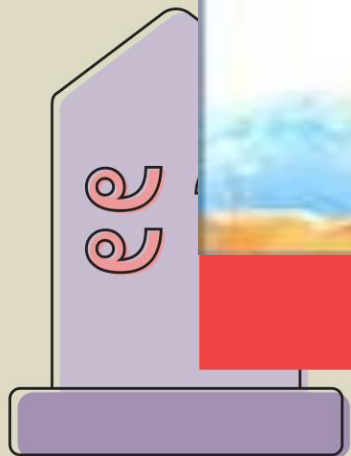
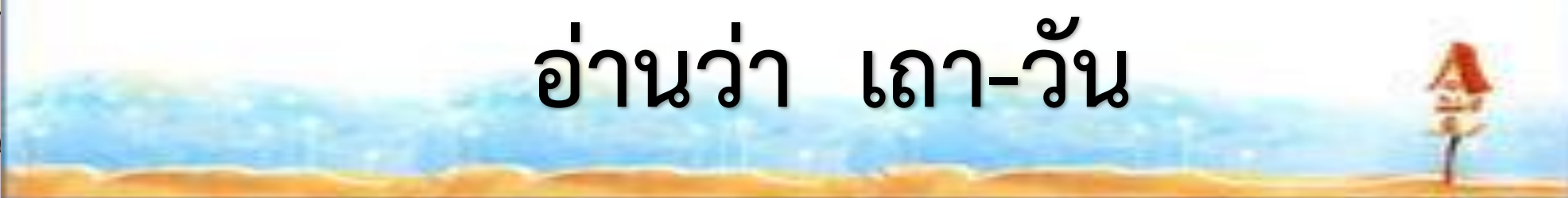
มนุษย์

อ่านว่า มะ-นุ-ด

เกาวัลย์

อ่านว่า เกา-วัน

โยคี

อ่านว่า โย-คี

บรรพต

อ่านว่า บั้น-พด

ประเลี้ง

อ่านว่า ประ-เลีด

คำคล้องจอง

อ่านว่า ลัก-ลี

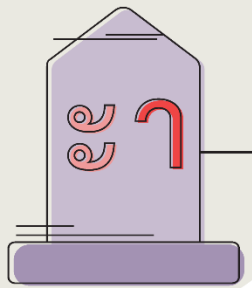
ลำแดง

อ่านว่า ลำ-แดง

สศาน

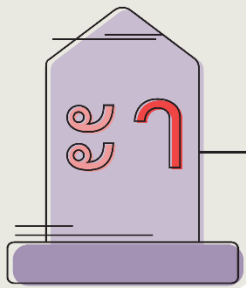
อ่านว่า สะ-ศาน

ทำนึ่งที่ถูกต้อง

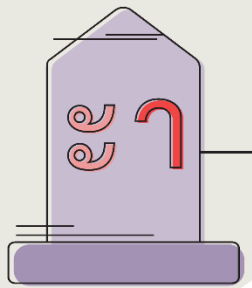
นั่งหันหน้าเข้าหาโต๊ะ
แขนวางบนโต๊ะ สายตาห่าง
จากสมุดประมาณ ๑ ฟุต
วางสมุดให้ตรง ขอบล่างของสมุด
ทำมุมกับขอบโต๊ะ ๓๐ องศา

ก ข ค

การจับดินสอ

ดินสอวางอยู่ตรงข้อนิ้วมือแรกของ
นิ้วกลาง และใช้นิ้วโป้งและนิ้วชี้จับ
และบังคับดินสอ ส่วนนิ้วนางและ
นิ้วก้อยไว้พกนิ้ว

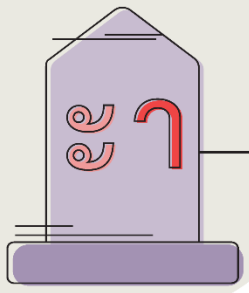

การวางกระดาษ

กระดาษต้องวางไว้หน้าผู้เขียนส่วนล่าง
ของกระดาษทำมุมกับขอบโต๊ะ ๓๐ องศา

กขค

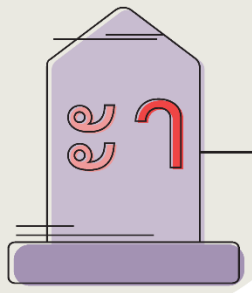

เว้นระยะตัวอักษรให้ห่างเสมอกัน

สระและวรรณยุกต์วางให้ถูกที่

กขค

ตัวอย่าง

การ

ร ส ฟ อ ฏ ฐ

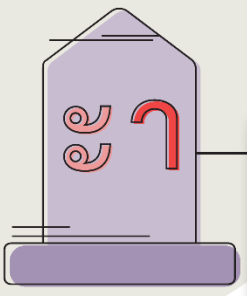
โ ไ ใ ะ

๐ ๑ ๒ ๓ ๔

๑ ๒

๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๐

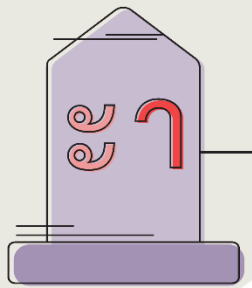
ก ข ค

ตัวอย่างการเขียนที่ควรปรับปรุง

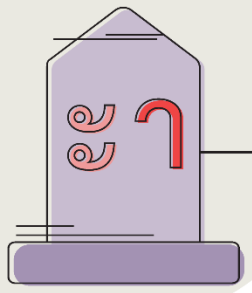
เขียน เพชร มนุษย์

มือ พ่อแม่ ปรัชญา

ตัวอย่างการคัดเต็มบรรทัด

โรงเรียน

ตัวอย่าง

การ

ร ส ฟ อ ฏ ฐ

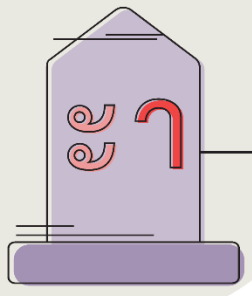
โ ไ ใ ะ

๐ ๑ ๒ ๓ ๔

๑ ๒

๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๐

ก ข ค

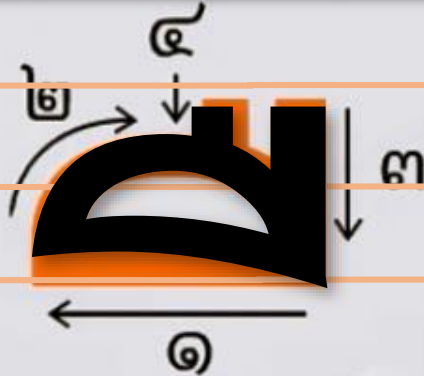

ตัวอย่างการคัดครึ่งบรรทัด

บัดเดียวตั้งหงั่งเหงั่งวังเวงแว่ว

สะตั้งแล้วเหลียวแลชะเง้อหา

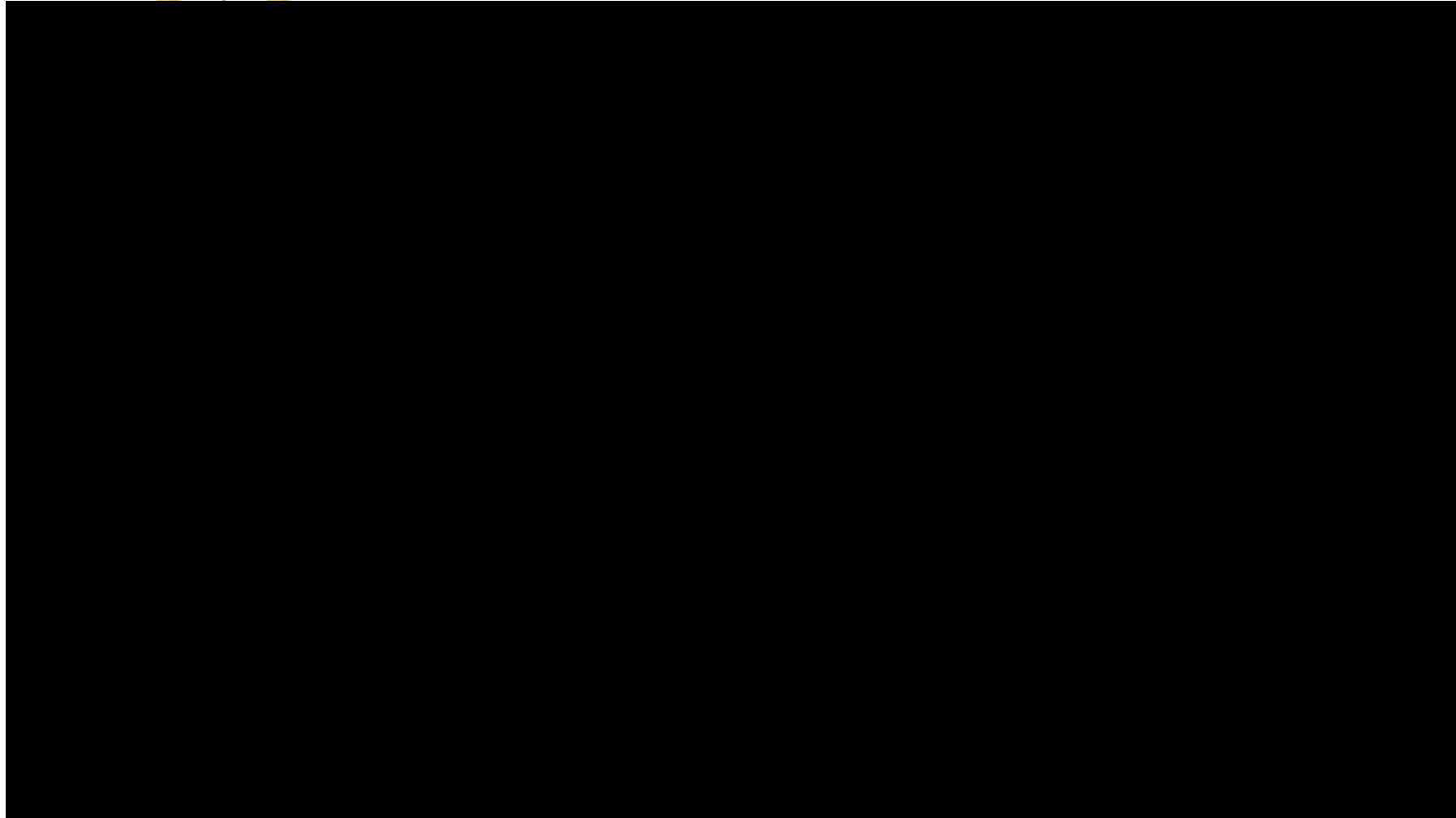
ตัวอย่างการเขียนสระ เออ

สระ

ด
เ-อ

เพลงวิธีจับดินสอ

คัดไทย

แล้วสอนว่าอย่าไว้ใจมนุษย์ มันแสนสุดลึกล้ำเหลือกำหนด
ถึงเถาวัลย์พันเกี่ยวที่เลี้ยวลด ก็ไม่คดเหมือนหนึ่งในน้ำใจคน
มนุษย์นี้ที่รักอยู่สองสถาน บิดามารดาก็รักมักเป็นผล
ที่พึงหนึ่งพึงได้แต่กายตน เกิดเป็นคนคิดเห็นจึงเจรจา

